

Mục Lục

Không thể tin được	7
Hary Potter và cuốn nhật kí có phép màu	13
Người viết <i>Công chúa bé</i>	24
Chiến lược đưa bài tập	29
Nhật kí bằng tranh kì lạ	37
Bất chước Inoue Kouhei	45
Bắt đầu vào đêm Noel	49
Thất bại hay may mắn sẽ đến?	55
Domino của thành công	63
Ảnh của Ishihara Natsuki.	69
Có được chiếc bút bí mật có phép thuật.	77
Ngôi sao màu đen đầu tiên?	88
Nói <i>Okke</i> giống ông nội	94

Yamashita, cố gắng lên!	97
Từ đội phó thành đội trưởng được không?.	104
Huấn luyện viên siêu sao xuất hiện.	112
Bài tập của Yukarin.	119
“ <i>Nhất sinh kiện mệnh</i> ”, nghĩa là quyết tâm quên mình?	124
Khổ luyện với chữ <i>uất</i>	131
Phép thuật có hay không?	135
Lời hứa với Kouhei	142
Hội thi nhảy dây	149
Cục tẩy cỡ lớn.	155
Bộ ba mới ra đời.	162
<i>Lời kết</i>	178

Không thể tin được

Ồi, thật không thể tin được. Cứ như chuyện đùa!
Inoue Kouhei đã biết bơi ếch, bơi một làn từ đầu đến cuối bể bơi dài hai mươi lăm mét.

“Ồ ồ...”

Các bạn trầm trồ. Tớ đã tưởng rằng khi đến cuối bể bơi thì Kouhei sẽ dừng, nhưng không, cậu ấy còn quay ngược lại để bơi tiếp lượt về.

“Ồi thật á!”

Cả lớp 5-2 đứng quanh bể bơi đều ngạc nhiên và rầm rì sửng sốt.

Trong giờ học trước, khi đang cố bơi cậu ấy đã hớp đầy miệng nước nên thành ra hồng. Kết quả bơi là 0 mét, thấp nhất lớp cơ mà... Lúc nào cũng

có thầy cô theo dõi Kouhei học bơi vì có khi cậu ấy còn cần trợ giúp đuối nước nữa cơ.

Khi cơ thể chìm xuống thì tốc độ bơi sẽ chậm lại, nhưng Kouhei dường như vẫn lướt tiếp dưới mặt nước. Với đà này cậu ấy có thể bơi được đến năm mươi mét ấy chứ.

Tớ rất bất ngờ, dù ngay từ đầu tớ cố vũ Kouhei vì hai đứa là bạn thân. Nhưng lúc này tự dưng tớ có cảm giác bồn chồn vu vơ như thể áng mây bay. Kouhei ơi, mau dừng lại đi. Chạm chân xuống đáy bể bơi thôi. Trong lớp chỉ có duy nhất một học sinh nam không bơi được, kém hơn tớ vậy mà giờ lại bơi được thế này thì chết tớ. Khá là gay go đây. Các bạn đã giễu Kouhei là “Siêu nhân chìm”, lẽ nào lại đến lượt tớ bị gán với biệt danh ấy.

Kouhei quay ngược lại và bơi thêm khoảng mười mét nữa. Các bạn từ ngạc nhiên chuyển sang cổ vũ nhiệt tình hơn:

“Kouhei làm được đấy! Cố gắng lên!”

Hình như những lời động viên ấy đã tiếp thêm sức mạnh, Kouhei lấy hơi thêm hai lần rồi dừng lại giữa bể.

Thầy giáo đo cự li bơi ngay sau đó thông báo:

“Kouhei, thành tích bơi bốn mươi mét. Em giỏi lắm!”

Thầy đến ôm chặt cậu ấy chúc mừng.

Kouhei kéo kính bơi lên trán để nhìn rõ hơn mình đang ở vị trí nào trong bể bơi. Cậu ấy vừa vui mừng vừa tiếc nuối vì đã dừng lại giữa chừng lúc bơi lướt về. Kouhei hướng mắt nhìn ra bên cạnh. Vừa hay tớ cũng đang nhìn cậu ấy.

“Siêu nhân chìm” với thành tích bơi 0 mét trước đây giờ chỉ còn xiu nữa là bơi hết năm mươi mét và đã thành “Siêu nhân bơi lội” rồi.

“Giỏi quá, Kouhei ơi!”

Đã là bạn bè thì hình như ai cũng khen như thế. Tớ gơ ngón cái phải chúc mừng cậu ấy. Kouhei nheo mắt lại như bị chói và cười vẻ thẹn thùng.

Ở trường tiểu học Suehiro của bọn tớ, tất cả các lớp đều có ba buổi học bơi trong kì nghỉ hè. Lúc học bơi, sẽ dựa vào bài kiểm tra thực lực để xếp thứ hạng. Cấp năm là các học viên hầu như không bơi được, sau đó là các cấp bốn, ba, hai. Thành tích bơi tính theo đơn vị cự li tối thiểu là hai mươi lăm mét, từ đó nâng dần lên. Cấp một cần bơi được trên một trăm mét đến không giới hạn.

Lớp 5-2 có sáu bạn đang theo học ở trung tâm dạy bơi, toàn bộ đều đạt cấp một. Các bạn ấy đều có thể bơi dễ dàng và nhẹ nhàng như cá vậy. Cấp năm thấp nhất, tính đến buổi học lần trước thì có hai nam, ba nữ. Hai nam chính là tớ - Yamashita Ryuya và Inoue Kouhei. Tớ chưa biết nín thở nhưng có thể bơi ngụp được bảy mét. Nếu liên tưởng đến tên tuổi trong danh sách những siêu nhân thì có lẽ tớ là “Siêu nhân ngụp nước”, mặc dù nghe thế không vui tai lắm nhưng vẫn còn hơn biệt danh “Siêu nhân chìm” của Kouhei.

Vậy nhưng trong buổi học bơi thứ ba này, thứ hạng đã bị đảo lộn. Kouhei được lên cấp bốn, còn tớ dù đã cố gắng nín thở gần chết thì mới chỉ bơi được mười mét. Tớ không được tăng cấp, trong lớp chỉ còn một nam duy nhất ở cấp năm thôi. Ôi ôi, tớ bị “sốc.”

Trên đường về, tớ chờ Kouhei rồi bắt chuyện với cậu ấy:

“Kouhei, cậu đã luyện bơi phải không?”

Khuôn mặt tròn xoe của Kouhei cứ núng nính mềm mại như bánh *flan* vậy.

“Tớ có tập một chút ở bể bơi quận.”

Thật á, một người ghét vận động như Kouhei mà lại ra bể bơi của quận tập luyện cơ á. Thật không thể tin nổi.

“Cậu cừ thế, tớ cũng muốn bơi được năm mươi mét.”

Nghe tớ thán phục xong Kouhei liền khô cứ ngược mặt lên cười hì hì.

“Cậu đi cùng tớ không?”

“Có!”

Tớ trả lời.

Tất nhiên là tớ hơi do dự vì tới bơi ở bể bơi quận thì sẽ mất tiền, nhưng mà cả lớp chỉ có mỗi mình ở cấp năm thì cũng ngại. Mà thật ra bài tập hè vẫn còn kha khá chưa làm. Gay thật, đã cuối tháng Tám rồi, đúng giai đoạn nước rút.

“Thế bao giờ cậu đi được?”

Kouhei hỏi.

“Ngày kia nhé. Tớ sẽ gọi điện sau.”

Tớ không nghĩ ngợi nhiều mà trả lời luôn.

“Ừ, thế tớ chờ điện thoại của cậu đấy.”

Kouhei đứng đĩnh đáp lại. Lạ ghê, chẳng giống Kouhei ngày thường gì cả.

“Cậu đã xong bài tập chưa?”

“Ừ, cũng hòm hòm rồi.”

“Thế còn bài viết văn cảm nghĩ đọc sách thì sao?”

“Tớ viết xong rồi. Năm nay viết tử tế.”

Ôi cậu ấy viết xong rồi á, làm sao mà có chuyện đấy nhỉ?

“Cậu đọc sách gì đấy?”

“*Hoàng tử bé*. Phần cuối sách có ghi là dành cho học sinh lớp sáu và cấp hai trở lên.”

Kouhei đáp vẻ tâm đắc, có phần “nở mũi” tự hào.

Chuyện này như đùa! Kouhei vừa học kém vừa vận động kém hơn tớ mà giờ đã viết xong bài văn cảm nghĩ. Tớ có kể cho bạn nào trong lớp nghe chuyện này thì chắc cũng không tin đấy là sự thật. Năm ngoái cậu ấy còn bị thầy mắng vì tội chép nguyên bài văn của anh trai cơ mà. Kouhei toàn như vậy trước đây. Giờ cậu ấy thay đổi cứ hệt như ảnh “Before and After” lúc xem quảng cáo thuốc bổ ấy.

Harry Potter và cuốn nhật kí có phép màu

Hai ngày sau, vào đúng đợt nước rút phải hoàn thành bài tập, tớ đến bể bơi quận cùng Kouhei khoảng một tiếng đồng hồ. Mục đích của tớ là do thám xem cậu ấy đã luyện bơi thế nào, thêm nữa tớ muốn lí giải làm sao mà một người luôn thông dong như Kouhei lại có thể hoàn thành sớm bài tập như vậy. Tớ cảm giác như thể mình là nhà thám tử.

“Anh trai tớ đã dạy tớ cách thở, mình sẽ chỉ góc phần đầu lên cao thật nhanh như con rùa ấy, như thế sẽ giữ được cân bằng để bơi đấy.”